

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 156

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 860 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	2-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
149. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu	8-12
451. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.281/2018 pentru aprobarea Metodologiei de distribuție a sumelor reprezentând contribuție asiguratorie pentru muncă plătită de contribuabili în contul distinct și de stingere a acestora	13
452. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind completarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic	14
2.073. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Național al Hărților și Cărții Vechi din București	15
2.074. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București.....	15
2.075. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru re acreditarea Muzeului Național „George Enescu” din București	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 860**

din 18 decembrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10)
din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea
și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și
pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9)—(15) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Ștefăniță Dragoș Gheorghiu în Dosarul nr. 28.803/3/2016/a1 al Tribunalului București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 150D/2017.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției, răspunde apărătorul ales Ion Panaitescu, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 810D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Florian Walter în Dosarul nr. 5.060/117/2016/a1 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 955D/2017, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție

ridicată de Gabriel Corneliu Sîntămărian în Dosarul nr. 2.942/117/2016*/a1 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

6. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 150D/2017, nr. 810D/2017 și nr. 955D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Apărătorul ales arată că este de acord cu conexarea dosarelor. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 810D/2017 și nr. 955D/2017 la Dosarul nr. 150D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales, care solicită admiterea acesteia și depune note scrise. Susține, astfel, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 16 alin. (2) referitor la principiul egalității în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind imparțialitatea și egalitatea justiției și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public, precum și prevederile art. 6 paragrafele 1 și 3 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Invocă, în acest sens, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 74¹ din Codul penal din 1969 sunt neconstituționale. Consideră că sintagma „*infrațiuni economice*” din cuprinsul dispozițiilor de lege criticate este imprevizibilă. De asemenea invocă lipsa de imparțialitate a inspectorilor antifraudă detașați din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și crearea unei situații de inegalitate între acuzare și apărare, în condițiile în care respectivii inspectorii fiscali sunt asimilați organelor de cercetare penală și stabilesc, prin rapoartele de constatare pe care le întocmesc, aspecte care ar trebui să fie lămurite prin expertiză.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 787 din 15 decembrie 2016, nr. 835 din 14 decembrie 2017 și nr. 437 din 28 iunie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 28.803/3/2016/a1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9)—(15) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Ștefăniță Dragoș Gheorghiu cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni economico-financiare.

11. Prin încheierile din 24 februarie 2017 și 2 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 5.060/117/2016/a1 și nr. 2.942/117/2016*/a1, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Florian Walter și de Gabriel Corneliu Sintămărian cu ocazia soluționării unor cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a unor infracțiuni economico-financiare.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 16 alin. (2) referitor la principiul egalității în drepturi, ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind imparțialitatea și egalitatea justiției și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că inspectorii antifraudă detașați din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) — și care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor — întocmesc rapoarte de constatare tehnico-științifică în vederea stabilirii prejudiciilor cauzate prin săvârșirea de infracțiuni economico-financiare, în condițiile în care se află într-o relație de subordonare atât față de ANAF — care este parte civilă în procesele penale —, cât și în raport cu organul de urmărire penală, ceea ce determină lipsa de imparțialitate a acestor inspectorii fiscali și, implicit, lipsa egalității de arme dintre acuzare și apărare. Astfel, potrivit dispozițiilor de lege criticate, inspectorii antifraudă efectuează, din dispoziția procurorului, printre altele, și constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii. Consideră că un prim aspect de neconstituționalitate se referă la posibilitatea detașării în cadrul parchetelor a unor angajați ai Ministerului de Finanțe, într-un scop insuficient determinat. Subliniază că, în timp ce specialiștii încadrați în parchete fac parte din aceste unități ale Ministerului Public, fiind numiți prin ordinul procurorului cu funcție de conducere și fiind supuși exclusiv controlului procurorului care efectuează urmărirea penală, inspectorii antifraudă se află doar sub autoritatea conducătorului parchetului, fiind numiți prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și

al președintelui ANAF, rămânând în raporturi de muncă cu această din urmă instituție, circumstanțe suficiente pentru a dovedi distincția funcțională fundamentală dintre cele două categorii de specialiști. Arată că, prin asocierea activității de urmărire penală a procurorului, care reprezintă interesele generale ale societății, inclusiv ale persoanei acuzate, cu activitatea funcționarilor părții civile, sunt afectate rolul și statutul procurorului, din perspectiva imparțialității și a obiectivității sale. Totodată, a recunoaște angajaților părții civile dreptul de a înfăptui procedee probatorii și de a întocmi mijloace de probă reprezintă o violare fățișă a principiilor egalității de arme, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, dar și a regulii fundamentale a egalității în fața legii a participanților la procesul penal, fiind, în același timp, o nesocotire a dreptului la apărare al suspectului/inculpatului și al părții responsabile civilmente. În condițiile în care cei care acordă asistență organului de urmărire penală în elucidarea aspectelor de specialitate sunt și reprezentanți ai părții civile, fiind funcționari publici salariați în cadrul ANAF, numiți prin ordin administrativ al președintelui ANAF și subordonați acestuia, atât calitatea dobândită, cât și cariera fiind dependente de voința forurilor conducătoare ale părții civile, egalitatea de arme este ignorată în mod fățiș. În fine, consideră că, prin normele criticate, sunt insuficient determinate cazurile în care inspectorii antifraudă pot acorda suport tehnic de specialitate procurorilor, referirea la cauze având ca obiect „infracțiuni economico-financiare” fiind neclară și imprezvizibilă.

13. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate. Astfel, arată că detașarea inspectorilor antifraudă din cadrul ANAF în cadrul parchetelor și efectuarea de către aceștia de constatări tehnico-științifice, care reprezintă mijloace de probă în procesul penal, nu constituie un aspect care să vicieze egalitatea în drepturi, modul de înfăptuire a justiției, dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil sau rolul Ministerului Public.

14. **Tribunalul Cluj — Secția penală** apreciază că specialistul antifraudă care întocmește raportul de constatare tehnico-științifică nu se află într-o situație de incompatibilitate, întrucât normele procesual penale nu prevăd vreo incompatibilitate cu privire la acești specialiști, ci doar referitor la experți.

15. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, astfel, că soluționarea legală și temeinică a cauzelor penale poate impune uneori cunoștințe aprofundate din domenii extrajudiciare. Organul de urmărire penală și judecătorul sunt obligați, pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu, să realizeze o bună documentare asupra domeniului care are legătură cu cauza dedusă judecării. Expertiza poate fi dispusă de către organele de urmărire penală prin ordonanță sau de către instanța de judecată prin încheiere, ambele motivate, la cererea părților sau din oficiu, atunci când apreciază că este necesară pentru aflarea adevărului. Când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, organul de urmărire penală poate dispune prin ordonanță efectuarea unei constatări. Proiectul noului Cod de procedură penală nu cuprindea, în forma sa inițială, constatarea. În urma discuțiilor din doctrină și a realității faptice că organul constator face parte din structura organului de cercetare penală, ceea ce pune în discuție independența

sa ca expert, iar materialul elaborat constituia de cele mai multe ori o adevărată expertiză pe care se bazau soluțiile instanței, s-a propus scoaterea constatării tehnico-științifice dintre mijloacele de probă din procesul penal. Ulterior, au apărut argumente solide care țineau de cercetarea locului faptei, de identificare în teren, cu prioritate, a unor elemente pentru care erau necesare cunoștințe de altă specialitate decât cea juridică, argumente care au condus la soluția reintroducerii — prin legea de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală — a constatării printre mijloacele de probă. Constatarea se dispune și se efectuează atunci când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Ceea ce este determinant pentru constatare ca mijloc de probă este urgența, consemnarea unor elemente care constituie probe în procesul penal, înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului, a factorului lor de mediu sau prin acțiunea persoanelor implicate. Constatările sunt efectuate de către specialiști — având competențe în anumite domenii —, care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. Se pot dispune doar în cursul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală, în cursul judecării putându-se efectua doar expertiza. Raportul de constatare se finalizează cu concluziile tehnicianului, care constituie mijloc de probă în procesul penal. Apreciază că textele de lege criticate nu încalcă prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție, deoarece existența unor specialiști în cadrul organelor judiciare care efectuează constatările nu semnifică *a priori* și faptul că aceștia ar fi lipsiți de imparțialitate și că ar întocmi rapoarte de constatare care ar favoriza organul de urmărire penală. Mai mult, dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală oferă și posibilitatea de a se apela și la specialiști din afara organelor judiciare. Invocă, totodată, considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 133 din 7 martie 2013, nr. 190 din 3 aprilie 2014 și nr. 297 din 28 aprilie 2015.

17. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, referitor la dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, arată că inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor sunt detașați în cadrul parchetelor, pe posturi de specialiști, în scopul de a acorda suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, acești inspectorii fiscali efectuează constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri și orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror. Din analiza acestor prevederi legale rezultă că inspectorii antifraudă acționează ca specialiști în domeniul infracțiunilor economico-financiare, în activitatea de strângere a probelor, activitate care nu este de natură a afecta garanțiile privind contradictorialitatea și imparțialitatea procesului penal și nici capacitatea părților de a dispune de posibilități suficiente, echivalente și adecvate pentru a-și susține poziția cu privire la problemele de drept și de fapt. În acest sens subliniază că dreptul la apărare conferă fiecărei părți — potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului — posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege prin care pot fi invocate situații sau împrejurări ce susțin și probează apărarea, ceea ce include participarea la ședințele de judecată, posibilitatea de a folosi orice mijloc de probă, de a formula solicitări cu privire la administrarea probelor, de a invoca excepții procedurale, precum și exercitarea unor drepturi procesuale ce pot sprijini apărarea, inclusiv folosirea unui

apărător calificat. În fine, orice parte din proces are dreptul de a exercita căile de atac cu privire la soluția dată de instanță, în condițiile legii. În ceea ce privește dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală arată că activitatea de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, precum și modul de dobândire a calității de expert tehnic sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit actului normativ indicat este expert tehnic judiciar orice persoană fizică ce dobândește această calitate în condițiile ordonanței și este înscrisă în tabelul nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, întocmit pe specialități și pe județe, respectiv pe municipiul București. Expertul tehnic judiciar este expert oficial și poate fi numit de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de alte organe cu atribuții jurisdicționale pentru efectuarea de expertize tehnice judiciare. Reține că, în cadrul unui proces penal, pentru efectuarea unei expertize este necesar ca persoana desemnată în acest sens să fie specializată și recunoscută ca făcând parte din corpul experților tehnici judiciari. Astfel, instanța va desemna expertul care să efectueze expertiza dintre experții oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori dintre experții independenți autorizați din țară sau din străinătate. Cât privește lipsa de imparțialitate a experților apreciază că această susținere nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul a instituit incompatibilitățile judecătorului și pentru expert, prin dispozițiile art. 64 din Codul de procedură penală. Pe de altă parte, la efectuarea expertizei pot participa și experți independenți autorizați, numiți la solicitarea părților sau a subiecților procesuali principali, cu aplicarea prevederilor art. 173 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea*”. Față de cele arătate apreciază că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a creat premisele unui proces echitabil, în cadrul căruia părțile beneficiază de suficiente garanții pentru respectarea dreptului la apărare, având în vedere că inculpatul are posibilitatea să solicite și să administreze toate probele necesare și utile cauzei.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit Încheierii din 10 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 28.803/3/2016/a1 al Tribunalului București — Secția I penală, dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9)—(15) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, iar, potrivit încheierilor din 24 februarie 2017 și 2 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 5.060/117/2016/a1 și nr. 2.942/117/2016*/a1 ale Tribunalului Cluj — Secția penală, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile

art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013. Din notele scrise ale autorilor excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta nu privește toate dispozițiile de lege menționate, ci numai prevederile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 24 octombrie 2014. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, care au următorul cuprins:

— Art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală (modificat prin art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013): „(10) *Constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora.*”;

— Art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013: „(3) *În cadrul structurii centrale a Direcției generale antifraudă fiscală funcționează pe lângă structurile de prevenire și control Direcția de combatere a fraudelor, care acordă suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare. În acest scop inspectorii antifraudă din cadrul acestei direcții sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști.*

(4) *În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului: a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii;*”;

— Art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 [alineatele (11) și (13) au fost modificate prin art. 1 pct. 4 și 6 din Legea nr. 144/2014]: „(9) *În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor își vor desfășura activitatea în cadrul parchetelor, prin detașare. (...)*

(11) *Numirea inspectorilor antifraudă în cadrul Direcției de combatere a fraudelor, ca urmare a concursului de recrutare organizat pentru ocuparea funcțiilor publice specifice de inspector antifraudă sau a mutării definitive în cadrul acestei structuri, se face prin ordin al președintelui Agenției, cu avizul vicepreședintelui Agenției care coordonează Direcția generală antifraudă fiscală și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar detașarea acestora în funcții se face prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției. (...)*

(13) *Detașarea încetează înaintea împlinirii perioadei prevăzute la alin. (12) prin ordin comun al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al președintelui Agenției, în următoarele situații:*

a) *la cerere, cu posibilitatea mutării în cadrul altor structuri ale Direcției generale antifraudă fiscală sau ale Agenției, în limita posturilor vacante;*

b) *pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (7) lit. b) și c);*

c) *în situația aplicării mobilității în funcția publică.”*

21. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, ale art. 16 alin. (2) referitor la principiul egalității în drepturi, ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) privind imparțialitatea și egalitatea justiției și ale art. 131 referitor la rolul Ministerului Public, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare.

23. Astfel, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 21 iunie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 (paragrafele 26—35). În acest sens, Curtea a reținut că secțiunea IX din Codul de procedură penală din 1968 reglementa materia constatărilor tehnico-științifice și a celor medico-legale, art. 112 referindu-se la folosirea unor specialiști, iar art. 115 la raportul de constatare tehnico-științifică. Potrivit dispozițiilor art. 172 alin. (10) din noul Cod de procedură penală, „constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora”.

24. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a făcut referire la Decizia nr. 39 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 19 februarie 2009, prin care a constatat că dispozițiile cuprinse în Codul de procedură penală din 1968 ce legiferează posibilitatea organului de urmărire penală de a cere concursul unor specialiști — atunci când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei — nu sunt de natură a aduce atingere dreptului la apărare al părților, care au posibilitatea de a formula cereri în fața instanțelor judecătorești, de a administra orice probe în apărarea lor și de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea, observând dispozițiile art. 3 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, a reținut că dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală prevăd că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din Codul de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar

judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 23 februarie 2017, paragraful 22). Totodată, Curtea a reținut că, deși norma procesual penală nu definește sintagma „*specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare*”, prin actele normative edictate, conform atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea (de exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție), legiuitorul a stabilit domeniile de competență ale specialiștilor ce urmează să își desfășoare activitatea în cadrul organelor judiciare, condițiile de numire a acestora și statutul lor, așa încât nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5). Constatările tehnico-științifice efectuate de către acești specialiști constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesuale referitoare la administrarea probelor (Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, precitată, paragrafele 25 și 26).

25. În continuare, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, mai sus menționată, Curtea a reținut că, în varianta inițială a Codului de procedură penală, art. 172 se referea exclusiv la dispunerea efectuării expertizei, efectuarea constatării tehnico-științifice fiind introdusă, ulterior, prin art. 102 pct. 116 din Legea nr. 255/2013. Astfel, Curtea a constatat că, în prezent, art. 172 din Codul de procedură penală reglementează atât condițiile dispunerii efectuării expertizei, cât și pe cele ale dispunerii efectuării constatării. Potrivit art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, efectuarea unei expertize se dispune când, pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză, este necesară și opinia unui expert. Spre deosebire de expertiză, constatarea se dispune de către organul de urmărire penală, potrivit art. 172 alin. (9) din același act normativ, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Expertiza poate fi efectuată de experți oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori de experți independenți autorizați din țară sau din străinătate, în condițiile legii, pe când constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora. Spre deosebire de efectuarea constatării, în cazul efectuării expertizei, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea acesteia să participe un expert recomandat de acestea. De asemenea, dispozițiile Codului de procedură penală reglementează, de exemplu, incompatibilitatea expertului (art. 174), drepturile și obligațiile expertului (art. 175), înlocuirea expertului (art. 176), procedura efectuării expertizei (art. 177), dispoziții care nu sunt aplicabile în materia constatărilor. În ceea ce privește efectuarea constatării, Curtea observă că dispozițiile procesuale penale reglementează, la art. 1811, doar obiectul constatării și conținutul raportului de constatare.

26. Mai mult, Curtea a reținut că, deși după introducerea în Codul de procedură penală a instituției constatării legiuitorul reglementase obligația dispunerii efectuării unei expertize când concluziile raportului de constatare erau contestate, acest aspect a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Astfel, în prezent, nu mai subzistă obligația organului judiciar de a dispune efectuarea unei expertize când concluziile raportului de constatare sunt contestate, ci dispunerea efectuării expertizei, în acest caz, rămâne la aprecierea organului judiciar.

27. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, constatările tehnico-științifice se dispun când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente — care constituie probe în procesul penal — înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală.

28. Astfel, din interpretarea teleologică a reglementărilor procesuale penale, Curtea a constatat că regula este aceea că — atunci când organele judiciare, în cursul urmăririi penale, au nevoie de opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză — se dispune efectuarea unei expertize, iar nu a unei constatări. Astfel, dispunerea efectuării constatării va fi întotdeauna excepția, aceasta putând fi realizată doar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală.

29. Așa fiind, prin Decizia nr. 835 din 14 decembrie 2017, mai sus citată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 3 alin. (3) și alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 trebuie interpretate și aplicate prin coroborare cu dispozițiile Codului de procedură penală aplicabile în această materie, astfel încât constatările tehnico-științifice efectuate de către inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor pot fi dispuse doar în cazuri de excepție, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei.

30. De asemenea, dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală au fost, la rândul lor, supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 21 și ale art. 24 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

31. Astfel, prin Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016, citată anterior, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală. În acest sens, prin decizia mai sus menționată (paragrafele 19—22), Curtea a reținut, *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei nr. 190 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 23 mai 2014, prin care a realizat un control de constituționalitate cu privire la prevederile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din

11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare), respingând, ca neîntemeiată, respectiva excepție. Potrivit dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, „(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală. (2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare. (3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii. (4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii.”

Cu prilejul menționat, Curtea a constatat că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 întrunesc exigențele impuse de un proces echitabil, inclusiv cea referitoare la necesitatea respectării principiului egalității armelor de care părțile pot dispune în cadrul unei proceduri judiciare. Curtea a observat că în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți

de textele de lege criticate, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea, în mod concret, riscul unui abuz de procedură.

32. Totodată, cu privire la statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Curtea a constatat — prin Decizia nr. 190 din 3 aprilie 2014, citată anterior — că desfășurarea activității acestora sub directa conducere, supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a acestora. Pe de altă parte, soluția legislativă este firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală (Decizia nr. 133 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, și Decizia nr. 242 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 9 iulie 2013).

33. În fine, așa cum a reținut Curtea, prin Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016 (paragraful 26), constatările tehnico-științifice efectuate de către specialiștii care funcționează în cadrul organelor judiciare constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală și ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, față de care nu au fost formulate critici diferite.

35. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefăniță Dragoș Gheorghiu în Dosarul nr. 28.803/3/2016/a1 al Tribunalului București — Secția I penală și de Florian Walter și Gabriel Corneliu Sîntămărian în dosarele nr. 5.060/117/2016/a1 și nr. 2.942/117/2016*/a1 ale Tribunalului Cluj — Secția penală și constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, ale art. 3 alin. (3) și (4) lit. a) și ale art. 4 alin. (9), (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și Tribunalului Cluj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu

Luând în considerare Referatul de aprobare al Administrației Fondului pentru Mediu nr. 1.749/CB din 28.12.2018 pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu,

ținând cont de prevederile art. 6 lit. j) și m) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1/2006 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Fondului pentru Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 14 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 17, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Proprietarii sau, după caz, administratorii de depozite au obligația de a declara și de a plăti la Fondul pentru mediu contribuția pentru economia circulară pentru deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări destinate a fi eliminate prin depozitare în spații autorizate în acest scop, în cuantumul prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine, după caz, proprietarilor sau administratorilor de depozite pentru deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări, inclusiv cele stocate temporar, încredințate în vederea eliminării finale prin depozitare.

(3) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se datorează pentru cantitățile de deșeuri municipale și deșeurile din construcții și desființări transferate din depozitele temporare de deșeuri municipale către depozite pentru eliminare finală.”

2. La articolul 17, alineatele (4) și (5) se abrogă.

3. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În baza principiului «poluatorul plătește» și pentru implementarea instrumentului economic «plătește cât arunci», contravaloarea contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se suportă de către persoana fizică sau persoana juridică ce încredințează pentru eliminare finală deșeurile municipale și deșeurile din construcții și desființări.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv

asociațiile de dezvoltare intercomunitară au obligația să includă contribuția pentru economia circulară în tarifele pentru gestionarea deșeurilor, în limita cantităților de deșeuri municipale destinate a fi eliminate prin depozitare corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și să stabilească în sarcina operatorilor de salubritate suportarea contribuției pentru economia circulară pentru cantitățile de deșeuri municipale depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte.”

4. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Baza de calcul al contribuției prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, o reprezintă cantitățile de deșeuri exprimate în tone, încredințate depozitului în vederea eliminării.

(2) În situația în care în cadrul depozitului există o stație autorizată, pentru deșeurile încredințate pentru operația de sortare, baza de calcul al contribuției pentru economia circulară o reprezintă diferența dintre cantitatea de deșeuri preluată în vederea eliminării prin depozitare și cantitatea de deșeuri sortată și încredințată operatorilor economici autorizați în vederea valorificării.”

5. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Contribuția pentru economia circulară se declară și se plătește trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului în care s-a desfășurat activitatea, de către proprietarii, respectiv de către administratorii de depozite.”

6. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Obligația de a declara la Fondul pentru mediu contribuția de 2 lei/kg prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, revine:

a) operatorilor economici care introduc pe piața națională produse ambalate, operatorilor economici care importă/achiziționează intracomunitar produse ambalate pentru

utilizare/consum propriu, responsabili pentru deșeurile generate de ambalajele primare, secundare și terțiare folosite pentru ambalarea produselor lor, cu excepția ambalajelor de desfacere care sunt folosite pentru ambalarea, la locul de vânzare, a produselor;

b) operatorilor economici care supraambalează produse ambalate individual în vederea revânzării/redistribuirii, responsabili pentru deșeurile generate de ambalajele secundare și terțiare pe care le introduc pe piața națională;

c) operatorilor economici care introduc pe piața națională ambalaje de desfacere, inclusiv pungi de transport din plastic, responsabili pentru deșeurile generate de respectivele ambalaje;

d) operatorilor economici care dau spre închiriere, sub orice formă, cu titlu profesional, ambalaje, responsabili pentru respectivele ambalaje.

(2) Contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual de către operatorii economici prevăzuți la alin. (1) pentru diferența dintre cantitățile corespunzătoare obiectivelor anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie, prevăzute în anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cantitățile de deșuri de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificare prin reciclare. Cantitatea de deșuri de ambalaje încredințate spre valorificare prin reciclare se consideră ca fiind greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în operația de reciclare în care acestea sunt prelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(3) Contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește numai în cazul neîndeplinirii obiectivelor anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie corespunzătoare diferenței dintre cantitățile de ambalaje introduse pe piața națională și cantitățile care au fost preluate de organizațiile prevăzute la art. 16 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La articolul 22, alineatele (8)—(10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Ambalajele reutilizabile care se returnează furnizorilor interni și externi se înregistrează în evidențele contabile în conturi de stocuri distincte, la o valoare justă.

(9) Începând cu data de 31 martie 2019, ambalajele primare reutilizabile cu volume cuprinse între 0,1 l și 3 l utilizate pentru produsele destinate consumului populației se înregistrează în evidențele contabile la valoarea prevăzută în Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Cantitatea de ambalaje care este reutilizată se recunoaște numai în baza înregistrărilor existente în evidențele contabile, în conformitate cu reglementările contabile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

8. La articolul 23, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Operatorii economici prevăzuți la art. 21 care realizează în mod individual obiectivele anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor de ambalaje, conform prevederilor art. 16 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, le pot îndeplini prin:

a) valorificarea ambalajelor primare reutilizabile devenite deșuri;

b) valorificarea ambalajelor primare proprii folosite/preluate de la beneficiari, inclusiv a ambalajelor primare ale produselor importate/achiziționate intracomunitar pentru utilizare sau consum propriu, devenite deșuri;

c) valorificarea ambalajelor secundare și a ambalajelor pentru transport utilizate la livrarea mărfii și preluate de la beneficiari, inclusiv a ambalajelor secundare și a ambalajelor pentru transport ale produselor importate pentru utilizare sau consum propriu, devenite deșuri.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să stabilească lunar și să dețină situații, întocmite în baza documentelor financiar-contabile și a documentelor justificative, pe fiecare tip de material, pentru:

a) cantitățile de deșuri de ambalaje rezultate din ambalajele primare reutilizabile;

b) cantitățile de deșuri de ambalaje rezultate din ambalajele primare pentru care aplică un sistem de returnare a ambalajelor proprii folosite;

c) cantitățile de deșuri de ambalaje rezultate din ambalajele secundare și ambalajele pentru transport pentru care aplică un sistem de preluare de la distribuitorii produselor lor;

d) cantitățile de deșuri de ambalaje primare, secundare și pentru transport rezultate din ambalajele produselor importate/achiziționate intracomunitar pentru utilizare sau consum propriu;

e) cantitățile de deșuri de ambalaje din lemn, încredințate persoanelor fizice drept combustibil alternativ la lemnele pentru foc.

(3) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să declare lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a desfășurat activitatea, cantitățile de ambalaje introduse pe piața națională, cantitățile de deșuri de ambalaje valorificate prin reciclare, prin alte forme de valorificare sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie, totale și pe fiecare tip de material, precum și informații cu privire la operatorii economici care au efectuat operațiunea de reciclare sau valorificare.”

9. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Pentru a fi luate în calcul la îndeplinirea în mod individual a obiectivelor de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie este obligatoriu ca deșeurile de ambalaje generate din activitatea proprie, inclusiv cele returnate de la beneficiari, să fie înregistrate în evidențele contabile în conturi de stocuri distincte, la o valoare justă, iar evidența gestiunii deșeurilor de ambalaje să se efectueze cu respectarea prevederilor Deciziei 2000/532/CE de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase.”

10. La articolul 25 alineatul (1), literele a) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) cantitățile de deșuri de ambalaje trebuie să facă obiectul unei prestări de servicii de valorificare/reciclare, în care prestatorul este operatorul economic care desfășoară activități de colectare și/sau valorificare a deșeurilor de ambalaje, iar beneficiarul este operatorul economic prevăzut la art. 23 alin. (1);

g) pentru cantitățile de deșuri de ambalaje încredințate, operatorii economici care desfășoară activități de valorificare trebuie să respecte cerințele din anexa nr. 2 la metodologie, aplicate operației la care a fost supus materialul de ambalare.”

11. La articolul 26, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Operatorii economici prevăzuți la art. 21 care au optat pentru realizarea obiectivelor anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie a deșeurilor de ambalaje prin contract încheiat cu o organizație prevăzută la art. 16 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați.”

12. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Începând cu anul 2020, pot face obiectul contractului dintre operatorii economici prevăzuți la art. 26 și organizațiile prevăzute la art. 16 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, numai cantitățile de ambalaje pentru care există obligația de declarare prevăzută la art. 21 începând cu luna în care a fost încheiat contractul.”

13. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Pentru cantitatea de ambalaje care nu este gestionată prin intermediul unei organizații prevăzute la art. 16 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică prevederile art. 22—25.”

14. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Contribuția se calculează prin formula:
 $Contribuția = \text{Max}[(C_{col} * P_{total} - C_{total}); (C_{col} * P_{rec} - C_{rec})] * 50 \text{ lei}$,
unde:

Contribuția — contribuția datorată la Fondul pentru mediu, calculată în lei;

Ccol — cantitatea de deșuri municipale colectate prin operatorii serviciului public de salubritate și prin operatorii economici colectori prevăzuți la art. 20 alin. (8) și (9) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare. *Ccol* este exprimată în tone și se calculează utilizând formula: $C_{col} = C_{dep} + C_{val} + C_{rec}$, în care:

Cdep — cantitatea de deșuri municipale efectiv încredințată spre eliminare prin depozitare, exprimată în tone;

Crec — cantitatea de deșuri municipale efectiv încredințată spre reciclare, inclusiv cantitatea de deșuri de ambalaje încredințată spre reciclare de către operatorii economici colectori prevăzuți la art. 20 alin. (8) și (9) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, exprimată în tone;

Cval — cantitatea de deșuri municipale efectiv încredințată spre valorificare prin alte forme decât reciclarea, exprimată în tone;

$C_{total} = C_{rec} + C_{val}$;

Prec — obiectivul anual de reducere prin reciclare prevăzut în anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, exprimat în procente;

Pval — obiectivul anual de reducere prin alte forme de valorificare prevăzut în anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, exprimat în procente;

$P_{total} = P_{rec} + P_{val}$.

(2) Dacă în formula prevăzută la alin. (1) contribuția are o valoare negativă, atunci se consideră în calcul ca având valoarea 0 (zero).

(3) Pentru anul 2018, cantitățile de deșuri municipale valorificate energetic în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2018 se vor cumula cu cantitățile valorificate energetic pe parcursul întregului an.”

15. La articolul 49 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) cantitățile de deșuri de ambalaje colectate și încredințate spre reciclare de către operatorii economici colectori prevăzuți la art. 20 alin. (8) și (9) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.”

16. La articolul 67 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) organizațiilor prevăzute la art. 16 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, pentru cantitățile de ambalaje pentru care au preluat responsabilitățile;”

17. La articolul 67, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. v) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual de către operatorii economici prevăzuți la alin. (1) pentru diferența dintre cantitățile corespunzătoare obiectivelor anuale de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie, prevăzute în anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, și cantitățile de deșuri de ambalaje încredințate spre valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificare prin reciclare. Cantitatea de deșuri de ambalaje încredințate spre valorificare prin reciclare se consideră ca fiind greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în operația de reciclare în care acestea sunt re prelucrate în produse, materiale sau substanțe.”

18. La articolul 70, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Situațiile lunare și anuale prevăzute la alin. (1)—(3) se întocmesc distinct, atât pentru ambalaje primare, respectiv secundare și terțiare, cât și pentru deșeurile valorificate.”

19. La articolul 73, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru perioada 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2019, contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. w) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual pentru diferența dintre cantitățile de EEE declarate ca fiind introduse pe piața națională de operatorii economici care introduc pe piața națională EEE și cantitățile de

EEE constatate de Administrația Fondului pentru Mediu ca fiind introduse pe piața națională.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2020, contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. w) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual pentru diferența dintre cantitățile de deșeuri de EEE corespunzătoare ratelor anuale minime de colectare calculate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice și cantitățile de deșeuri de EEE efectiv colectate.”

20. La articolul 80, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — Începând cu data de 1 ianuarie 2020, operatorii economici prevăzuți la art. 73 care își îndeplinesc obligațiile anuale de colectare prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă, conform prevederilor art. 25 alin. (6) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, sunt obligați:”.

21. La articolul 83, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru perioada 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2019, contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. x) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual pentru diferența dintre cantitățile de baterii și acumulatori portabili declarate ca fiind introduse pe piața națională de operatorii economici care introduc pe piața națională baterii și acumulatori portabili și cantitățile de baterii și acumulatori portabili constatate de Administrația Fondului pentru Mediu ca fiind introduse pe piața națională.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2020, contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. x) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se plătește anual pentru diferența dintre cantitățile corespunzătoare obligațiilor anuale de colectare, prevăzute la art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, și cantitățile de deșeuri de baterii și acumulatori portabili efectiv colectate.”

22. La articolul 84, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — Pentru perioada 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2019, operatorii economici prevăzuți la art. 83 sunt obligați:”.

23. La articolul 87, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — Începând cu data de 1 ianuarie 2020, operatorii economici prevăzuți la art. 83 care își realizează în mod individual obiectivele anuale de colectare, conform prevederilor art. 7 alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați:”.

24. La articolul 90, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — Începând cu data de 1 ianuarie 2020, operatorii economici prevăzuți la art. 83 care își îndeplinesc obligațiile anuale de colectare prin transferarea responsabilității către o organizație colectivă, conform prevederilor art. 7 alin. (7) lit. b)

din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați:”.

25. La articolul 93, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. — (1) Începând cu 1 ianuarie 2020, obligația de a declara la Fondul pentru mediu contribuția prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. y) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, revine:”.

26. La articolul 96, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) începând cu 1 ianuarie 2020, să declare semestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului în care s-a desfășurat activitatea, cantitățile de EEE totale și pe fiecare categorie pentru care există obligația de a declara potrivit art. 93 cantitățile de deșeuri de EEE totale și pe fiecare categorie colectate, respectiv cantitățile de baterii și acumulatori portabili pentru care există obligația de a declara potrivit art. 93 și cantitățile de deșeuri de baterii și acumulatori portabili colectate;

d) începând cu 1 ianuarie 2020, să declare și să plătească anual, până la data de 25 a lunii ianuarie a anului următor celui în care s-a desfășurat activitatea, suma datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru neîndeplinirea obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, respectiv a obligațiilor anuale de colectare a deșeurilor de baterii și acumulatori portabili pentru care există obligația de a declara și de a plăti potrivit art. 93.”

27. În anexa nr. 1, punctele 13, 24, 41 și 50 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„13. *Deșeuri de ambalaje* sunt definite potrivit prevederilor pct. 1 lit. j) din anexa nr. 1 la Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

.....
24. *Introducere pe piața națională a unui produs*, în sensul prevederilor cap. V, XI și XV din ordin, este definită potrivit lit. r) din anexa nr. 1 la Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

Operația de introducere pe piață este rezervată numai unui producător sau importator persoană juridică care face achiziție intracomunitară. Producătorul este operatorul economic pentru care se proiectează sau se fabrică un produs.

Produsele fabricate pentru un operator economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs, în scopul introducerii pe piață și/sau al punerii în funcțiune în România în numele său, se consideră a fi introduse pe piața națională de către acesta.

Deșeurile de ambalaje din lemn care sunt reciclate în ambalaje din lemn și cele care sunt reparate în vederea reutilizării se consideră a fi introduse pe piață la prima utilizare a acestora după efectuarea operațiilor respective.

Se consideră că introducerea pe piață nu a avut loc când un produs:

— este importat ori achiziționat din statele membre ale Uniunii Europene, în vederea exportului într-o țară terță ori livrării către statele membre de către aceeași persoană juridică;

— se află în locurile de depozitare ale producătorului (sau ale reprezentantului său autorizat stabilit în România) sau ale importatorului, unde produsul nu este încă pus la dispoziție sau

nu este livrat în vederea distribuției, consumului sau utilizării, cu excepția cazului în care legislația aplicabilă prevede altfel.

41. *Sistem garanție-returnare* este definit potrivit prevederilor lit. q) din anexa nr. 1 la Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

50. *Reciclarea* este definită potrivit prevederilor pct. 18 din anexa nr. 1 la Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grația Leocadia Gavrilescu

București, 18 februarie 2019.
Nr. 149.

28. La anexa nr. 1, după punctul 24 se introduce un nou punct, punctul 24¹, cu următorul cuprins:

„24¹. A face disponibil pe piața națională, în sensul prevederilor cap. V, XI și XV din ordin, are semnificația prevăzută la lit. s) din anexa nr. 1 la Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.”

29. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la metodologie)

Situația cantităților de deșuri de ambalaje valorificate/incinerate cu recuperare de energie pentru ....., C.U.I. ....

Denumirea operatorului economic .....

CUI .....

Nr. contract .....

Perioada de raportare .....

Tabel 1

	Tip de deșeu					Total (kg)
	Hârtie/carton	Sticlă	Plastic	Metal	Lemn	
Cantitatea de ambalaje preluată/contractată (kg)						

Tabel 2

	Tip de deșeu					Total (kg)
	Hârtie/carton	Sticlă	Plastic	Metal	Lemn	
Cantitatea preluată de la toți clienții *(kg)						
Cantitatea reciclată pentru toți clienții (kg)						
Obiectiv de valorificare prin reciclare realizat (%)						
Cantitatea reciclată pentru toți clienții (kg)						
Cantitatea valorificată prin alte forme de valorificare pentru toți clienții (kg)						
Obiectiv global de valorificare prin alte forme realizat (%)						

* Se includ și cantitățile prevăzute în tabelul 1.

Numele și prenumele

.....

Semnătura

.....

L.S.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N

privind completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.281/2018 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor reprezentând contribuție asiguratorie pentru muncă plătite de contribuabili în contul distinct și de stingere a acestora

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 220⁶ alin. (4¹) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 804.291 din 21.02.2019,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.281/2018 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor reprezentând contribuție asiguratorie pentru muncă plătite de contribuabili în contul distinct și de stingere a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 5 iunie 2018, după punctul 11 se introduce un nou punct, punctul 12, cu următorul cuprins:

„12. Contribuția asiguratorie pentru muncă datorată de angajatorii care desfășoară activități în sectorul construcției și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal se încasează în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.47.06.00 «Sume din contribuția asiguratorie pentru muncă în curs de distribuire datorată de angajatorii din sectorul construcțiilor», deschis la unitățile Trezoreriei Statului, codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabililor, și se distribuie integral la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006, cu modificările ulterioare, în contul 28.A.20.11.00 «Venituri din contribuția asiguratorie pentru muncă pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale», codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabililor. Prevederile pct. 2, 5, 6 și 11 se aplică în mod corespunzător.»

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihaela Triculescu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
privind completarea anexei la Ordinul președintelui
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului
obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 138¹ alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 86 alin. (1) și art. 88 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 804.290 din 20.02.2019,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.612/2018 pentru aprobarea Nomenclatorului obligațiilor fiscale care se plătesc în contul unic, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 29 iunie 2018, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După poziția 33 se introduce o nouă poziția, poziția 331, cu următorul cuprins:

„331	Taxa pe activele financiare	Art. 86 alin. (1) și art. 88 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene”
------	-----------------------------	--

2. După poziția 38 se introduce o nouă poziția, poziția 381, cu următorul cuprins:

„381	Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele care realizează venituri din salarii din domeniul construcțiilor	Art. 138 ¹ alin. (1) și art. 146 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”
------	--	--

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihaela Triculescu

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național al Hărților
și Cărții Vechi din București

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 7.863 din 29.01.2019;

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național al Hărților și Cărții Vechi cu sediul în București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 4 februarie 2019.
Nr. 2.073.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național al Satului
„Dimitrie Gusti” din București

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 7.941/7.929 din 29.01.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” cu sediul în București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 4 februarie 2019.
Nr. 2.074.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN
pentru reacreditarea Muzeului Național „George Enescu”
din București

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 5.993 din 29.01.2019,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se reacreditează Muzeul Național „George Enescu” cu sediul în București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 4 februarie 2019.
Nr. 2.075.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

